

RESSÒ DE LA PARAULA

Gaudir de la vida (II)

En efecte, projectem el temps de descans, segons entenem el sentit de tota la nostra vida.

No volem dir que al moment de planificar unes vacances tots pensin «aquest és el sentit de la meua vida, així, doncs, decideixo què haig de fer amb el meu temps lliure». Això no és així, entre altres raons, perquè molts ni es plantegen, ni saben respondre aquesta qüestió fonamental. El que diem és que, en siguem conscients o no, de fet l'expectativa que tenim davant les vacances es correspon amb un determinat sentit de vida i que, segons aquest sentit, les vacances seran frustrants o positives. Sempre dependrà del que s'entén per treball i per descans, sofriment i plaer, tristesa i goig, condicionants i llibertat...

¿Com descobrir la veritat de l'ésser humà, el sentit de les coses que l'envolten, els seus anhels i tendències, el seu cos i el seu esperit, la natura...?

Fa uns dies que vam rebre un llibre interessant: la traducció catalana de l'obra de la Pontificia Comissió Bíblica, «*Què és l'home? (Salm 8,5). Un itinerari d'antropologia teològica*». És el resultat de l'oportú encàrrec que va fer el Papa a aquesta Comissió d'elaborar un document que comentés els capítols 2n i 3r del llibre del Gènesi. L'objectiu era respondre des de la Sagrada Escripura les grans qüestions sobre l'ésser humà; unes qüestions que avui ens plantejem des del repte d'orientar el nostre temps lliure, però que, en ser fonamentals, sempre van ser un repte per a la humanitat, i actualment

FOTO: PIXABAY

s'estan plantejant en molts àmbits de la cultura, de l'ètica, de la fe, de la política, de l'economia, del progrés, l'ecologia...

La resposta està en els orígens. Com les aigües del riu, que són més transparents prop de les seves fonts. Així en la Sagrada Escripura, per a reconèixer el que és la persona humana en el seu ser més veritable segons la voluntat de Déu (i alhora conèixer més a Déu), l'Esperit va inspirar els relats dels orígens de la humanitat. En aquests relats trobem qui és l'ésser humà, què va fer Déu en crear-lo, què esperava Ell de nosaltres, la relació que l'ésser humà ha de tenir amb la naturalesa i amb el món, amb els altres i amb Déu mateix, el sentit del treball i del plaer, el sentit del deure i de la llibertat, el significat de la sexualitat i de la unió home-dona, etc.

Aquí al·ludim al capítol segon d'aquesta obra: «*L'ésser humà al jardí*». Aquest capítol exposa el

sentit humà de la seva relació amb la naturalesa i els animals, el seu aliment, el seu treball. Però aquí només interessa subratllar un fet molt important per a la nostra fe:

«L'ésser humà va ser pres per Déu i posat enmig d'un jardí, que Ell havia plantat a l'Edèn per a la seva criatura» (Gn 2,8.15).

Déu va voler des de sempre que la persona humana visqués i gaudís de la vida! Un jardí evoca bellesa, fertilitat, utilitat i, si està situat a l'Edèn, significa que contenia promesa de delit i goig. Hi havia rius que regaven la terra i arbres bells a la vista i deliciosos al paladar. I el treball formava

part d'aquest gaudi, com ho seria la relació amb els animals i el goig de la trobada home-dona en una sola carn.

La vida humana avui no és tan bella: vam perdre el paradís. Però sembla que fins avui continua viu en tots nosaltres l'anhel de gaudi que Déu va introduir en el cor humà. I Déu mateix sempre va somiar a retornar-nos la felicitat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

A missa amb els pares

Són dos avis molt grans. Cada dissabte al vespre o cada diumenge al migdia venen a missa, acompanyats per un matrimoni diferent cada setmana, un dels dos és fill o filla. L'àvia en una cadira de rodes i l'avi, superats ja els cent anys, en té cent tres o cent quatre, sostingut en dos bastons, amb alguna dificultat però amb fermesa.

Tots dos es mostren contents de participar en l'eucaristia dominical i agraïts amb els fills que ho fan possible. La mare, expansiva, ho manifesta sovint, al celebrant que els acomiada a la porta de l'església. El pare, més discret, ho assenteix amb la mirada. «Encara donaran fruit a la vellesa, conti-

nuaran plens d'ufana i de vigor» (Sl 92, 15).

Diu molt, a favor dels fills, aquest gest d'acompanyar a missa els pares, en aquest moment que necessiten l'ajuda dels altres, i passant per alt les dificultats que comporta, assumir-les setmana rere setmana, amb naturalitat i bonhomia. És una mostra d'amor filial i de responsabilitat vers els pares, d'agraïment per tot el que han rebut d'ells en els anys d'infantesa i joventut, d'agraïment envers aquells de qui han rebut el

do de la fe, de valoració de la participació en la celebració eucarística, d'ajuda material i moral, de tendresa en la vellesa dels pares, de reconfort, pau i coratge. Aquest respecte i consideració filial ben segur que afavoreix l'harmonia familiar i incideix, també, en tots els seus membres, afavoreix i enforteix les relacions entre els germans i és un referent pels més joves.

Diu molt, a favor dels pares, no deixant-se aclaparar per la solitud i la possible angoixa de la vellesa, continuar valo-

rant la participació en la vida de la comunitat cristiana en la fragilitat que els agombola, en especial en la missa dominical, testimoni de fidelitat a Déu, de seguiment de Jesús, de deixar-se portar per la força de l'Esperit. També l'agraïment que mostren als fills, posant-se, confiadament, en les seves mans, deixant-se portar amb joia. «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; ara que decau el meu vigor no m'abandonis» (Sl 71,9).

Uns testimonis dels pares i dels fills que ajuden a reflexionar i a descobrir la presència de Déu en les nostres vides, que ens convida a implicar-nos, a estimar i servir.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Disfrutar de la vida (II)

En efecto, proyectamos el tiempo de descanso, según entendemos el sentido de toda nuestra vida.

No queremos decir que a la hora de planificar unas vacaciones todos piensen «este es el sentido de mi vida, luego así decido qué he de hacer con mi tiempo libre». Esto no es así, entre otras razones, porque muchos ni se plantean, ni saben responder a esta cuestión fundamental. Lo que decimos es que, seamos o no conscientes de ello, de hecho la expectativa que tenemos frente a las vacaciones se corresponde con un determinado sentido de vida y que, según ese sentido, las vacaciones serán frustrantes o positivas. Siempre dependerá de lo que se entienda por trabajo y por descanso, sufrimiento y placer, tristeza y gozo, condicionantes y libertad...

¿Cómo descubrir la verdad del ser humano, el sentido de las cosas que le rodean, sus anhelos y tendencias, su cuerpo y su espíritu, la naturaleza...?

Hace unos días recibimos un libro interesante: la traducción catalana de la obra de la Pontificia Comisión Bíblica, «¿Qué es el hombre? (Salmo 8,5). Un itinerario de antropología teológica». Es el resultado del oportuno encargo que hizo el Papa a esta Comisión de elaborar un documento que comentara los capítulos 2.º y 3.º del libro del Génesis. El objetivo era responder desde la Sagrada Escritura a las grandes cuestiones sobre el ser humano; unas cuestiones que hoy nos planteamos desde el reto de orientar nuestro tiempo libre, pero que, al ser fundamentales, siempre fueron un reto para la humanidad, y actualmente se están planteando en muchos ámbitos de la cultura, de la ética, de la fe, de la política, de la economía, del progreso, la ecología...

La respuesta está en los orígenes. Como las aguas del río, que son más transparentes cerca de sus fuentes. Así en la Sagrada Escritura, para reconocer lo que es la persona humana en su ser más verdadero según la voluntad de Dios (y al mismo tiempo conocer más a Dios), el Espíritu inspiró los relatos de los orígenes de la humanidad. En estos relatos encontramos quién es el ser humano, lo que hizo Dios al crearlo, lo que Él esperaba de nosotros, la relación que el ser humano ha de tener con la naturaleza y con el mundo, con los demás y con Dios mismo, el sentido del trabajo y del placer, el sentido del deber y de la libertad, el significado de la sexualidad y de la unión hombre-mujer, etc.

Aquí aludimos al capítulo segundo de esta obra: «El ser humano en el jardín». Este capítulo expone el sentido humano de su relación con la naturaleza y los animales, su alimento, su trabajo. Pero aquí solo interesa subrayar un hecho muy importante para nuestra fe:

«El ser humano fue tomado por Dios y colocado en medio de un jardín, que Él había plantado en el Edén para su criatura» (Gn 2,8.15).

¡Dios quiso desde siempre que la persona humana viviera y disfrutara de la vida! Un jardín evoca belleza, fertilidad, utilidad y si está situado en el Edén, significa que contenía promesa de deleite y gozo. Había ríos que regaban la tierra y árboles hermosos a la vista y deliciosos al paladar. Y el trabajo formaba parte de este disfrute, como lo sería la relación con los animales y el gozo del encuentro hombre-mujer en una sola carne.

La vida humana hoy no es tan hermosa: perdimos el paraíso. Pero parece que hasta hoy sigue vivo en todos nosotros el anhelo de disfrute que Dios introdujo en el corazón humano. Y Dios mismo siempre soñó con devolvernos la felicidad.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El calze de Qaraqosh al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Aquest calze profanat ha estat present a les misses del 15 i 16 de juliol, a la Basílica de Santa Maria, de Vilafranca del Penedès, i a la Parròquia de Castelldefels i altres centres de culte el cap de setmana passat, 22 i 23 de juliol, a iniciativa d'Ajuda a l'Església Necessitada.

Qaraqosh, al nord de l'Iraq i amb 50.000 habitants, va patir la invasió del Daesh (Estat Islàmic) l'agost del 2014. La ciutat va ser destruïda i els cristians van haver de fugir. Des del 2016, la ciutat ha estat alliberada i està en procés de reconstrucció. El conegut calze de Qaraqosh prové d'una església destruïda i mostra les marques del bombardeig de l'església i del tiroteig als objectes litúrgics.

Ajuda a l'Església Necessitada és una fundació pontificia que, entre altres iniciatives, promou el «pelegrinatge» d'aquest calze i d'altres objectes litúrgics profanats, per donar a conèixer la realitat dels països on els cristians són perseguïts i per ajudar els fidels

d'aquí a prendre consciència d'aquesta situació, pregar per ells i ajudar-los. De fet, ja al mes de juny

de l'any 2021, aquest calze va visitar la nostra diòcesi, concretament, Sant Vicenç dels Horts.

Recés per a joves a Gisclareny.

Un grup de joves de diverses procedències tindran l'oportunitat de conèixer en cristià del 21 al 25 d'agost en un lloc on la Creació es presenta amb la seva màxima esplendor: Gisclareny! La reflexió girarà al voltant del lema: «2030... una odissea a les teves mans! Jo seré amb vosaltres cada dia». L'organització va a càrrec de Mn. Gaspar Comellas, Montserrat Claveras i Mercè Lajara.

Per a més informació:
mlajara@xtec.cat
tel. 660 718 792

El Podcast del Bisbat també a l'agost.

Els comentaris a l'evangeli de cada diumenge que realitzen mossens, laics i laiques de la nos-

tra diòcesi no fan vacances! Cada setmana podreu escoltar un nou podcast, per aprofundir la Paraula de Déu i fer-la vida. Des del **nostre canal Youtube**.

Pelegrinatge a Terra Santa.

La Parròquia de Sant Joan Baptista, de Viladecans, organitza un viatge a la terra de Jesús, amb guia franciscana, del 17 al 24 d'octubre de 2023. Allotjament, pensió completa i avió, per persona 1.975 €. Més informació: Mn. Frederic Esteve (tel. 649 630 448), M. Cristina Gómez (mrcristina.godelpe@gmail.com).

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

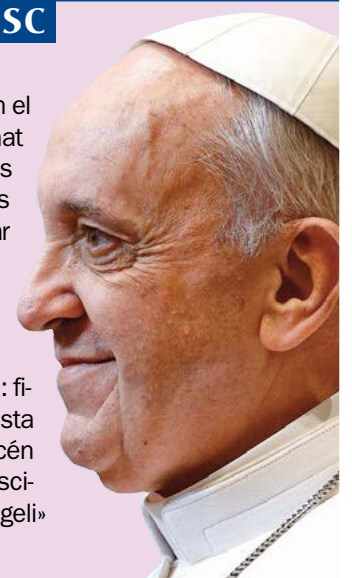

@Pontifex_es: «Tot ésser humà és sagrat i inviolable. Perquè una societat tingui futur, és necessari que desenvolupi un respecte sincer per la dignitat de cada persona, sigui com sigui la condició en la qual es trobi» (21 de març).

@Pontifex_es: «Elegits i estimats per Déu, estem cridats a viure "com convé als sants" (Ef5,3), a revestir-nos de sentiments de bondat, humilitat, mansuetud i magnanimitat, portant els fruits de l'Esperit» (22 de març).

@Pontifex_es: «Els màrtirs són el do més preuat que Déu ha donat a la seva Església, perquè en ells s'actualitza aquest "amor més gran" que Jesús ens va mostrar en la creu» (24 de març).

@Pontifex_es: «Mai hem d'oblidar el temps i la manera en què Déu entra en la nostra vida: fixem en el cor i en la ment aquesta trobada amb la Gràcia que encén la fe en els nostres cors i suscita en nosaltres el zel per l'Evangeli» (29 de març).

El Carme a la diòcesi

Tres imatges, com a tres pinzellades, ens serviran per mostrar com es va viure la festivitat de la Mare de Déu del Carme a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

A **Castelldefels**, després de la missa de les 18 h a l'església de Can Bou, va tenir lloc la tradicional processó organitzada pels clubs Nàutic i Marítim i la Parròquia de Santa Maria, que va recórrer els carrers dels barris mariners i, en una barca, per mar, del Club Marítim fins al Club Nàutic.

A **Sitges** es va celebrar la missa en honor a la gent de la mar a les 11 h a la Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla. En aquesta localitat és la confraria de pescadors qui treu la imatge de la Mare de Déu en processó marítima. El recorregut va començar a les 19 h des del Port d'Aiguadolç, va passar davant les diverses ermites i esglésies sitgetanes, realitzant una ofrena floral davant el cementiri, pels pescadors i mariners difunts.

Al **Monestir Mare de Déu del Carme, de Vilafranca del Penedès**, el bisbe Agustí va presidir l'Eucaristia de les 18 h, amb una bona participació de fidels. La majoria de les monges són d'origen kenyà i van expressar la seva pregària en forma de ball africà al moment de les ofrenes.

«L'Església és missionera des del principi»

Una representació de la família missionera de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa es va congregar el dissabte 15 de juliol passat a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat per celebrar l'Eucaristia —presidida pel bisbe Agustí Cortés— i compartir plegats la joia de la missió.

Ja és una tradició arrelada de la Província Eclesiàstica de Barcelona que, un cop l'any, familiars i amics de missioners s'apleguin al voltant de la taula del Senyor. Amb l'objectiu de recordar la crida missionera de l'Església i animar els seus membres a mantenir-la sempre ben viva. En aquesta dinovena trobada també han participat alguns missioners que durant els mesos d'estiu visiten les seves famílies.

Mn. Manel Roig, que concelebrava la missa, es mostrava satisfet per una trobada que, tot i la seva senzillesa i discreció, «ens anima en la missió i dona testimoni del caràcter missioner de l'Església». «L'Església és missionera des del començament. Els apòstols són l'Església enviada per Jesucrist arreu de la terra per donar testimoni de l'Evangelí.»

Després dels **nomenaments diocesans** que ha realitzat el bisbe Agustí, la Delegació de Missions de Sant Feliu de Llobregat ha quedat conformada de la següent manera: la nova delegada és la germana M. Gràcia Navarro Casanoves, carmelita missionera, resident al Prat de Llobregat; com a consiliari, resta Mn. Manel Roig, fins ara delegat; l'equip es completa amb la col·laboració de Maribel Giménez, de Vilafranca del Penedès, i Aurora Pico, de Sant Joan Despí.

AGENDA

▶ **Sant Llorenç, titular de la Catedral.** El 10 d'agost, a les 12 h, hi haurà la missa solemne presidida pel bisbe Agustí, en honor del patró de la Catedral-Parròquia.

BON ESTIU! Al mes d'agost només hi haurà un *Full Dominical*, el proper diumenge 6, amb les lectures dominicals de tot el mes. Tornarem el 3 de setembre, amb més notícies, articles, agenda, santoral...

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / Sl 105 / Mt 13,31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prevere basc, i fundador de la Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11;34,5-9.28 / Sl 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696 - Paganì, 1787), bisbe de Gotí i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercelli, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. de les associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,16-21.34-38 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filipis (s. I).

4. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Joan M. Vianney (1786-1849),

prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Reimei, ...

6. □ Diumenge vinent, la Transfiguració del Senyor (lit. hores: pròpies de la festa) [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

Diumenge XVII de durant l'any (A)

COMENTARI

L'home que troba un tresor se'n va a vendre tot el que té

Paràbola del tresor amagat (1630) de Rembrandt. Museu de Belles Arts de Budapest (Hongria)

Avui recordem les últimes paràboles de Jesús que trobem a l'evangeli de Mateu. La tercera, *la de la xarxa que arreplega de tot, bo i dolent i que a la platja es fa la tria*, ens recorda la que vam llegir sobre el blat i el jull. La primera i la segona són molt semblants: qui troba *un tresor amagat en un camp se'n va vendre tot el que té i compra aquell camp*. En el segon cas és un comerciant *de perles fines que troba una perla de molt preu, ven tot el que té i la compra*. En ambdós casos, Jesús subratlla que quan es troba quelcom de gran valor és fàcil renunciar a tot per adquirir aquell camp, o aquella perla de gran valor. Aquesta perla i aquest tresor no són altra cosa que el Regne de Déu, que la Bona Nova de Jesús. Qui s'adona que és el gran tresor, és capaç de renunciar a tot per seguir el camí de Jesús. Però hi ha un element important: *content de la troballa*, diu Jesús. És a dir, sí, cal vendre totes les altres coses però no tenen gran valor perquè l'alegria immensa de qui ha trobat el gran tresor que és Jesús fa que cap esforç o renúncia semblin excessius. Ha trobat allò que omple la vida i li dona sentit. Perquè només des del Regne, des de Jesús, la vida té sentit. En són un exemple clar els missioners, entre d'altres. I la primera lectura ens presenta Salomó, que com a savi que es demana a Déu *saber escoltar perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal*; en definitiva, per a ser un bon governant. Déu mateix valora aquesta petició: *Et donaré això que demanes*. Salomó va saber trobar el gran tresor: la saviesa que ve de Déu i no va demanar *ni llarga vida, ni riquesa ni poder*. Pau ens recorda que Déu *ens ha destinat a ser imatges vives del seu Fill*, no a guanyar riquesa o poder, sinó a adonar-nos que el gran tresor és ser imatges de Jesús. Som prou savis com per escollir l'únic que realment importa? Jesús és l'únic que dona sentit a la nostra vida? Eill, el seu Regne, és el nostre gran tresor que ens omple d'immensa alegria? Estem disposats a renunciar a tot per seguir Jesús?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?». Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com va prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrà vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo.»